

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 880

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 6 decembrie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 264 din 15 octombrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare	1-3	Acord suplimentar de împrumut între România (în calitate de Împrumutat), Banca Națională a României (în calitate de Agent al Împrumutatului) și Comunitatea Europeană (în calitate de Împrumutător)	6-10
Decizia nr. 292 din 5 noiembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. 1 ¹ -1 ³ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările ulterioare	3-5	1.337. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației	10-14
ORDONANTE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
167. — Ordonanță de urgență pentru ratificarea Acordului suplimentar de împrumut dintre România, în calitate de Împrumutat, Banca Națională a României, în calitate de Agent al Împrumutatului, și Comunitatea Europeană, în calitate de Împrumutător, semnat la Bruxelles la 11 noiembrie 2002	5-6	1.338. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 15/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii și Cooperație	14-15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		508/933. — Ordin al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului sănătății și familiei privind aprobarea Normelor generale de protecție a muncii	15-16
ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI			
		130. — Decizie privind difuzarea operelor audiovizuale românești.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 264 din 15 octombrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stăngu — judecător

Ioan Vida — judecător
Gabriela Ghiță — procuror
Claudia Miu — magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială

„Onedil“ — S.A. din Onești în dosarele nr. 654/2002, nr. 668/2002 și nr. 1.709/2002 ale Tribunalului Bacău.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 163C/2002 și 192C/2002 la Dosarul nr. 162C/2002, având în vedere că părțile sunt aceleași, precum și că există o strânsă legătură în ceea ce privește obiectul și cauza fiecăreia dintre aceste pricini. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării, pentru aceleași considerente. Față de aceste susțineri, pentru o mai bună administrare a justiției, Curtea, în temeiul art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor indicate mai sus la Dosarul nr. 162C/2002.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ridicate, întrucât dispozițiile art. 16 din Constituție, care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor, sunt aplicabile persoanelor fizice, nu și persoanelor juridice, iar dispozițiile constituționale ale art. 54, referitoare la exercitarea drepturilor și libertăților constituționale cu bună-credință, nu au legătură cu dispozițiile criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 25 martie 2002, pronunțate în dosarele nr. 668/2002 și nr. 1.709/2002, precum și prin încheierea din 27 martie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 654/2002, **Tribunalul Bacău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Onedil“ — S.A. din Onești în litigii cu Primăria Municipiului Onești.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, sunt discriminatorii față de justițiabili, „în măsura în care o hotărâre judecătorească, deși executorie, [...] a fost pusă în executare prin organele proprii ale primăriei, fără a respecta prevederile legale, respectiv cele privind executarea unor astfel de sentințe, chiar cele ale O.G. 11/1996 care arată că prevederile sale se completează cu cele ale Codului de procedură civilă“. Astfel, a fost încălcată competența legală a executorilor judecătorești, reglementată prin Legea nr. 11/1996. Este criticat modul de administrare a justiției de către instanța de fond, care, în situația în care ar fi atașat dosarul de executare, ar fi putut observa că în el era depusă o fotocopie a deciziei legalizate, care nu era investită cu formulă executorie și care, deci, nu putea constitui titlu executoriu care să justifice executarea silită. Astfel, se apreciază că prevederea legală creează discriminări și generează abuzuri în exercitarea unor drepturi, contravenind astfel dispozițiilor art. 16 și 54 din Constituție.

Tribunalul Bacău apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece „prin crearea unor organe proprii de executare Ministerul Finanțelor, prin organele de executare proprii ale direcțiilor generale ale finanțelor publice, recuperează creanțele bugetare, care, prin destinația lor, aparțin contribuabililor“. Dispozițiile art. 25 din actul normativ criticat prevăd că executarea silită pornește numai în baza unui titlu executoriu emis de un organ competent, potrivit legii. Din această mențiune rezultă că prevederile din legea specială se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă. Mai mult, se arată că, împotriva actelor de executare silită efectuate de organele specializate, cei lezați pot contesta legalitatea actelor de executare la instanțele de judecată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost

comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, pentru următoarele motive:

Dispozițiile criticate nu contravin celor cuprinse în art. 16 din Constituție, deoarece principiul egalității, consacrat de acesta, are în vedere cetățeanul, în calitatea sa de persoană fizică, el nefiind aplicabil persoanelor juridice. „Atunci când persoanele fizice au calitatea de debitor față de bugetul de stat sau bugetul local, tuturor le sunt incidente aceleași prevederi legale, fără privilegiu și fără discriminări, punerea în aplicare a legii făcându-se în mod nediscriminatoriu și imparțial.“ Nu este întemeiată nici critica privind încălcarea dispozițiilor art. 54 din Constituție referitor la exercitarea de către cetățeni a drepturilor și libertăților cu bună-credință, întrucât acestea nu au relevanță juridică în cauză. Cu privire la situația de fapt și la aplicarea prevederilor legale se arată că în acest domeniu competența aparține instanțelor de judecată în fața cărora părțile își pot valorifica drepturile.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, după cum urmează:

În principal, critica formulată vizează aspecte legate de „stricta și corecta aplicare a legii“, iar nu de constituționalitatea dispozițiilor art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996. Astfel, asupra susținerilor „referitoare, pe de o parte, la încălcarea competenței legale a executorilor judecătorești, prin faptul că executarea silită a dispozițiilor cu caracter civil din titlul executoriu a fost adusă la îndeplinire de organele proprii de executare ale primăriei, iar pe de altă parte, la faptul că executarea silită a fost declanșată fără ca hotărârea judecătorească să fi fost investită cu formulă executorie, urmează a se pronunța instanța judecătorească, în discuție fiind aspecte legate de modul de aplicare a legii“. În secundar, prevederile criticate nu contravin dispozițiilor art. 16 și 54 din Constituție, fiind invocată, „de fapt, trecerea la măsura executării silită fără respectarea unor cerințe formale pe care legea le impune în acest scop, aspect ce nu are relevanță din punct de vedere al constituționalității prevederii criticate“.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și cele ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor și concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea constată că a fost legal sesizată, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare, care au următorul cuprins: „*Pentru creanțele bugetare administrate de către Ministerul Finanțelor, precum și pentru cele gestionate de către instituțiile publice, constând în venituri stabilite prin lege, care constituie resurse ale bugetului de stat, sunt abilitate să aducă la îndeplinire măsurile asiguratorii și să efectueze procedura de executare silită, prevăzută de prezenta ordonanță, organele de specialitate ale direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București și unitățile subordonate acestora, unitățile subordonate Direcției Generale a Vămilelor numai pentru creanțele determinate în vamă, precum și alte organe sau persoane, stabilite prin ordin al ministrului finanțelor.*

Creanțele trezoreriei statului, astfel cum sunt definite de reglementările legale în materie, se execută silit de către organele de specialitate competente să gestioneze bugetul trezoreriei statului.

Serviciile de specialitate ale consiliilor locale, ale Consiliului General al Municipiului București și ale consiliilor județene, după caz, sunt abilitate să aducă la îndeplinire măsurile asiguratorii și să efectueze procedura de executare silită în vederea realizării creanțelor aparținând bugetelor comunelor, orașelor, municipiilor și județelor, după caz.

Organele și serviciile de specialitate prevăzute la alin. 1, 2 și 3 sunt denumite în continuare organe de executare.

Creanțele bugetare care se încasează, se administrează, se contabilizează și se utilizează de instituțiile publice, provenite din venituri extrabugetare, precum și cele rezultate din raporturi juridice contractuale se execută prin împuterniciți proprii, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe.

Pentru creanțele bugetare prevăzute la alin. 3 și 5 organele abilitate să efectueze procedura de executare silită vor aduce la îndeplinire și măsurile asiguratorii.

În cazul în care instituțiile publice transmit spre executare silită organelor prevăzute la alin. 1 debite reprezentând venituri extrabugetare, sumele realizate astfel se fac venit la bugetul de stat.

Personalul organelor de executare, împuternicit să aplice măsurile de executare silită, îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt discriminatorii față de justițiabili, pentru că, pe de o parte, dispozițiile cu caracter civil din titlul executoriu au fost executate silit de organele de specialitate ale consiliului local, încălcând astfel competența legală a executorilor judecătorești reglementată

prin Legea nr. 188 din 1 noiembrie 2000, iar pe de altă parte, pentru că s-a pornit executarea silită fără ca hotărârea judecătorească să fi fost investită cu formulă executorie, așa cum se prevede în Ordonanța Guvernului nr. 11/1996, cu modificările ulterioare, care stabilește că dispozițiile sale se completează cu cele ale Codului de procedură civilă. Astfel, se susține că au fost încălcate dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și cele ale art. 54 referitoare la exercitarea drepturilor și a libertăților fundamentale.

Curtea Constituțională constată că prin excepția de neconstituționalitate se pun în discuție probleme referitoare la aplicarea corectă a prevederilor legale, care reglementează executarea silită de către organele de specialitate ale autorităților locale, precum și aspecte privind situația de fapt a neinvestirii hotărârii judecătorești cu formulă executorie înainte de pornirea executării silite. Având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională, exercitând controlul de constituționalitate, „[...] se pronunță numai asupra problemelor de drept [...]. De asemenea, Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției”. Aspectele privind situația de fapt și modul de aplicare a legii sunt de competența exclusivă a instanțelor judecătorești, în temeiul dispozițiilor art. 123 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „Justiția se înfăptuiește în numele legii”. Pentru eventuala nerespectare de către organele de executare a prevederilor privind executarea silită, cuprinse în Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 și în Codul de procedură civilă, autorul excepției are la dispoziție căile legale de contestare.

Astfel fiind, Curtea urmează să respingă excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Onedil” — S.A. din Onești în dosarele nr. 654/2002, nr. 668/2002 și nr. 1.709/2002 ale Tribunalului Bacău.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 octombrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 292 din 5 noiembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. 1¹–1³ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările ulterioare

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. 1¹–1³ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Hidroelectrică” — S.A. din București în Dosarul nr. 3.718/2001 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se prezintă părțile: Ovidiu Agliceru, personal, și Federația sindicală „Hidroenergetică”, reprezentată prin avocat Gheorghe Bădică, lipsind Societatea

Comercială „Hidroelectrică” — S.A., față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, Ovidiu Agliceru solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, deoarece prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2002 au fost modificate dispozițiile legale atacate.

Federația sindicală „Hidroenergetică” cere, pentru același motiv, respingerea excepției ca fiind lipsită de obiect.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca fiind inadmisibilă, pentru că prevederile legale criticate au fost modificate, iar soluția legislativă nu a fost conservată prin dispozițiile modificatoare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 septembrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 3.718/2001, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările ulterioare**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Hidroelectrică” — S.A. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992, republicată, cu modificările ulterioare, sunt neconstituționale, întrucât stabilesc compunerea instanței pentru judecarea litigiilor de muncă nu numai din judecători, ci și cu participarea a doi asistenți judiciari, care au calitatea de funcționar public și care au drepturi egale cu cele ale judecătorului. Se consideră că aceste dispoziții legale sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 123, 124 și 125, cu raportare la art. 1 alin. (3) și la art. 51.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă, exprimându-și opinia, în sensul admiterii excepției de neconstituționalitate, consideră „că normele juridice invocate de contestator sunt în contradicție cu dispozițiile art. 123 și art. 125 din Constituția României”.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, și ale art. 18¹ din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatului Poporului, introduce prin Legea nr. 181/2002, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, pentru că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2002 au fost modificate dispozițiile art. 17 alin. 1¹ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, iar noua redactare a textelor nou-introduse nu menține soluția legislativă anterioară.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția ridicată este inadmisibilă deoarece, pe de o parte, prin Decizia nr. 322/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 30 ianuarie 2002, s-a constatat că sunt neconstituționale dispozițiile art. 17 alin. 1¹ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, iar pe de altă parte, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2002 aceleași dispoziții au fost modificate în sensul că asistenții judiciari participă la deliberări cu vot consultativ.

Avocatul Poporului, în punctul său de vedere, susține că nu există temei pentru reținerea spre examinare a excepției de neconstituționalitate, deoarece textele criticate au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2002.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere exprimate de președintele Camerei Deputaților și de Guvern, precum și de Avocatul Poporului, raportul judecătorului-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 30 septembrie 1997, dispoziții introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 17 noiembrie 1999, aprobată și modificată prin Legea nr. 118/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 30 martie 2001.

Curtea Constituțională a mai fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992, republicată, constatând că dispoziția potrivit căreia hotărârile se iau cu majoritatea membrilor completului din care fac parte cu vot deliberativ și 2 asistenți judiciari este neconstituțională. Totodată Curtea a reținut că formarea unor complete speciale pentru soluționarea cauzelor privind conflictele și litigiile de muncă, în care să fie incluși și asistenți judiciari, dar fără a avea drept de vot deliberativ, nu încalcă în sine nici o dispoziție constituțională. Astfel, prin Decizia nr. 322 din 20 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 30 ianuarie 2002, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că „dispozițiile art. 17 alin. 1¹ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările ulterioare, prin care se stabilește că *hotărârile în cauzele privind conflictele și litigiile de muncă, judecate în primă instanță, se iau cu majoritatea membrilor completului de judecată*, sunt neconstituționale”. Având în vedere dispozițiile art. 23 alin. (3) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, se constată că în cauză a intervenit o cauză de inadmisibilitate, întrucât printr-o decizie anterioară s-a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor ce fac obiectul excepției. Curtea observă că excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă după sesizarea Curții Constituționale de către instanța de judecată, care s-a dispus prin Încheierea din 28 septembrie 2001. În plus, tot ulterior sesizării, dispozițiile art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992 au fost substanțial modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 28 februarie 2002, și au următorul conținut: „*Cauzele privind conflictele de muncă se judecă în primă instanță, cu celebritate, de către complete formate din doi judecători, asistați de doi magistrați consultanți.*”

Magistrații consultanți participă la deliberări cu vot consultativ. Opiniile separate ale acestora sau, după caz, opinia separată se consemnează în hotărâre.

În cazul în care judecătorii, care intră în compunerea completului, nu ajung la un acord asupra hotărârii, procesul se rejudecă în complet de divergență, prevederile alin. 5 fiind aplicabile.“

În jurisprudența Curții Constituționale s-a statuat în mod constant că atunci când, după ridicarea excepției de neconstituționalitate, dispoziția legală a fost modificată, excepția poate să fie examinată dacă textul legal, în noua sa redactare, conservă soluția legislativă inițială. Se reține că în redactarea textelor modificatoare nu a mai fost preluată prevederea că hotărârile se iau cu votul tuturor mem-

brilor completului de judecată, precizându-se că magistrații consultanți participă la deliberări numai cu vot consultativ. Față de toate acestea, Curtea constată că în cauză este concurentă o altă cauză de inadmisibilitate, în temeiul alin. (1) și (6) ale art. 23 al legii menționate anterior, potrivit cărora este inadmisibilă excepția de neconstituționalitate care vizează o dispoziție legală care nu mai este în vigoare. Întrucât atât decizia de constatare a neconstituționalității, cât și modificarea dispozițiilor legale criticate au intervenit după data sesizării Curții, se reține că excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă ulterior actului de sesizare, urmând să fie respinsă ca atare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca fiind devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Hidroelectrică” — S.A. în Dosarul nr. 3.718/2001 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă. Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru ratificarea Acordului suplimentar de împrumut dintre România, în calitate de Împrumutat, Banca Națională a României, în calitate de Agent al Împrumutatului, și Comunitatea Europeană, în calitate de Împrumutător, semnat la Bruxelles la 11 noiembrie 2002

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Se ratifică Acordul suplimentar de împrumut dintre România, în calitate de Împrumutat, Banca Națională a României, în calitate de Agent al Împrumutatului, și Comunitatea Europeană, în calitate de Împrumutător, semnat la Bruxelles la 11 noiembrie 2002, prezentat în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență. Prezentul acord completează Acordul de împrumut dintre România, în calitate de Împrumutat, Banca Națională a României, în calitate de Agent al Împrumutatului, și Comunitatea Europeană, în calitate de Împrumutător, semnat la Bruxelles la 27 ianuarie 2000 și ratificat prin Ordonanța Guvernului nr. 30/2000, aprobată prin Legea nr. 210/2000.

Art. 2. — Sumele în valută trase din împrumut se virează în contul de valută al Ministerului Finanțelor Publice deschis la Banca Națională a României și se utilizează de către Ministerul Finanțelor Publice în funcție de necesitățile

de finanțare a deficitului bugetului de stat și de refinanțare a datoriei publice, prin cedare la rezerva valutară a statului.

Art. 3. — (1) Dobânzile împrumutului se asigură din bugetul trezoreriei statului, în limita dobânzilor încasate din fructificarea sumelor aferente împrumutului, iar diferența până la sumele de plată, comisioanele și alte costuri ale împrumutului, precum și diferențele nefavorabile de curs se vor suporta de la bugetul de stat, din sumele prevăzute cu aceste destinații în bugetul Ministerului Finanțelor Publice — Acțiuni generale.

(2) Rambursarea ratelor de capital la cursul de schimb istoric se asigură prin refinanțarea datoriei publice pe bază de împrumuturi de stat.

Art. 4. — Se autorizează Guvernul României ca, prin Ministerul Finanțelor Publice, de comun acord cu Comunitatea Europeană, reprezentată de Comisia Europeană, să aducă pe durata împrumutului, în funcție de condițiile concrete de derulare a acordului de împrumut,

amendamente la conținutul acestuia, care nu sunt de natură Comunitatea Europeană sau să determine noi condiționalități să sporească obligațiile financiare ale României față de economice față de cele convenite inițial între părți.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 27 noiembrie 2002.
Nr. 167.

ANEXĂ

ACORD SUPPLEMENTAR DE ÎMPRUMUT*)

între România (în calitate de Împrumutat), Banca Națională a României (în calitate de Agent al Împrumutatului) și Comunitatea Europeană (în calitate de Împrumutător)
100.000.000 euro

Acest acord suplimentar de împrumut se încheie între Comunitatea Europeană, denumită în continuare *CE* sau *Împrumutătorul*, reprezentată de Comisia Comunității Europene, denumită în continuare *Comisia*, în numele căreia acționează domnul Pedro Solbes Mira, membru al Comisiei, și România, denumită în continuare *România* sau *Împrumutatul*, reprezentată de domnul Mihai Nicolae Tănăsescu, ministrul finanțelor publice, și Banca Națională a României, acționând în calitate de Agent al Împrumutatului, denumită în continuare *Agentul*, reprezentată de domnul Mugur Isărescu, guvernatorul Băncii Naționale a României.

PREAMBUL

Având în vedere că, suplimentar asistenței macrofinanciare, aprobată anterior de Consiliul Uniunii Europene, denumit în cele ce urmează *Consiliul*, autoritățile române au solicitat continuarea asistenței financiare din partea CE, având în vedere că, prin Decizia nr. 1.999/732/CE din 8 noiembrie 1999 (*decizia*) pentru suplimentarea asistenței macrofinanciare pentru România, Consiliul a decis să pună la dispoziție României un împrumut în sumă maximă de 200 milioane euro, în scopul sprijinirii balanței de plăți și întăririi poziției rezervei valutare a României, un astfel de împrumut reprezentând o măsură adecvată pentru a ajuta România să depășească mai ușor constrângerile financiare externe,

având în vedere că Împrumutatul și Agentul au semnat la data de 27 ianuarie 2000 un acord de împrumut (*acordul*) și un memorandum de înțelegere privind condițiile de politică economică (*memorandumul*), prin care Împrumutătorul intenționa să disponibilizeze pentru Împrumutat un împrumut în sumă de până la 200 milioane euro,

având în vedere că prima tranșă, în valoare de 100 milioane euro (*prima tranșă*), a fost eliberată Împrumutatului la data de 29 iunie 2000, conform art. 1 paragrafele 1 și 2 din acord,

având în vedere că la data de 22 ianuarie 2002 Consiliul a apreciat progresul recent al României în ceea ce privește stabilitatea macroeconomică și acordul la care s-a ajuns spre sfârșitul anului trecut cu Fondul Monetar Internațional asupra unui program de politici economice și financiare cuprinzător, sprijinit de un nou aranjament stand-by,

având în vedere că, în cadrul aceleiași întâlniri, Consiliul a fost informat asupra intenției Comisiei de a disponibiliza pentru România a doua tranșă de 100 milioane euro (*a doua tranșă*), în baza deciziei, în două subtranșe, pe baza evaluării pozitive de către serviciile Comisiei a implementării aranjamentului stand-by și a progresului adecvat în procesul de ajustare structurală al țării,

având în vedere că autoritățile române și-au luat angajamentul de a îndeplini condițiile atașate asistenței financiare, după cum s-a convenit cu Comisia în memorandum și într-un memorandum suplimentar de înțelegere anexat la acest acord suplimentar de împrumut,

având în vedere că a doua tranșă de până la 100 milioane euro urmează a se elibera în concordanță cu art. 1 paragrafele 1 și 2 din acord,

având în vedere că Împrumutătorul și Împrumutatul au convenit ca a doua tranșă să fie împărțită în două subtranșe (*prima subtranșă* și *a doua subtranșă*), în valoare de 50 milioane euro fiecare,

având în vedere că, potrivit prevederilor memorandumului suplimentar de înțelegere anexat, Comisia, în implementarea subtranșelor, va lansa în numele CE, după consultări cu Comitetul Economic și Financiar, emisiuni de obligațiuni în valoare totală de 100 milioane euro sau va iniția alte tranzacții financiare adecvate, ale căror sume vor fi subîmprumutate Împrumutatului și vor fi puse la dispoziție Agentului la datele la care vor fi primite de Comisie (*datele plăților*),

prin urmare, în prezent, părțile au convenit să suplimenteze acordul după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Suma celei de-a doua tranșe a împrumutului

1. În baza prevederilor memorandumului suplimentar de înțelegere anexat, Împrumutătorul acceptă prin prezentul acord suplimentar de împrumut să disponibilizeze pentru Împrumutat, iar Împrumutatul solicită eliberarea celei de-a doua tranșe, în valoare de 100 milioane euro, în aceleași

condiții ca cele aplicabile primei tranșe acordate conform art. 1 paragrafele 1 și 2 din acord, cu excepția faptului că anumiți termeni pot fi diferiți în cadrul contractelor de împrumut ulterioare, iar Împrumutătorul, Împrumutatul și Agentul își reconfirmă prin prezentul acord acceptul asupra termenilor acordului, inclusiv ai contractelor de împrumut, așa cum a fost prevăzut la art. 2 din acord, atât cu privire la prima tranșă, cât și la a doua tranșă.

*) Traducere.

2. A doua tranșă va fi împărțită în două subtranșe, în valoare de 50 milioane euro fiecare. Prima și cea de-a doua subtranșă se vor elibera conform condițiilor și termenilor care sunt stipulați în acord pentru tragerea tranșelor și, în special, conform condițiilor prealabile stipulate la art. 2 paragraful 3 din acord. Ambele subtranșe vor fi eliberate, la solicitarea Împrumutatului, în baza prevederilor memorandumului suplimentar de înțelegere anexat. A doua subtranșă va fi eliberată oricum nu mai devreme de 3 luni de la tragerea primei subtranșe și va fi condiționată de o reconfirmare a avizelor juridice acordate conform art. 2 paragraful 2 din acest acord suplimentar de împrumut.

Mențiunile făcute prin prezentul acord suplimentar de împrumut la a doua tranșă sunt considerate a fi mențiuni ale subtranșei relevante sau ale ambelor subtranșe, după cum cere contextul. Mențiunile referitoare la data plății sunt considerate a fi mențiuni referitoare la data plății relevante, pentru subtranșa relevantă. Sumele nete ale fiecărei subtranșe sunt definite la art. 2 din acord.

ARTICOLUL 2

Condiții prealabile

1. Condițiile prealabile, stabilite conform art. 2 paragraful 3 din acord, pentru transferul sumei nete, sunt aplicabile în întregime pentru tragerea primei și celei de-a doua subtranșe.

2. Avizele juridice, care urmează să fie transmise conform art. 2 paragraful 3(1) din acord, vor trebui să fie primite de Comisie cu cel puțin două zile lucrătoare luxemburgheze înainte de data la care CE intenționează să demareze tranzacția financiară pentru o subtranșă, o astfel de dată urmând a fi comunicată Împrumutatului în prealabil. Aceste avize juridice vor fi datate nu mai devreme de data intrării în vigoare a acordului suplimentar de împrumut, după cum se definește la art. 5 al acestuia, și nu mai târziu de două zile lucrătoare luxemburgheze înaintea datei la care CE intenționează să demareze tranzacția financiară și vor certifica faptul că, în conformitate cu legile, reglementările și hotărârile legale în vigoare în România, prin semnarea acestui acord de către domnul Mihai Nicolae Tănăsescu, ministrul finanțelor publice, Împrumutatul se angajează în mod valabil și irevocabil să își îndeplinească obligațiile asumate prin prezentul acord suplimentar de împrumut și prin acord.

ARTICOLUL 3

Plăți de dobândă și rate de capital

1. Dobânda datorată pentru împrumut va fi determinată conform art. 4 din acord. Pentru prima subtranșă rata dobânzii aplicabilă este variabilă. Pentru a doua subtranșă

Împrumutatul își rezervă dreptul de a alege fie o rată a dobânzii variabilă, fie una fixă.

2. Împrumutatul va rambursa sumele aferente fiecărei subtranșe, în valoare totală de 100 milioane euro, la datele și conform condițiilor stabilite în contractele de împrumut și în conformitate cu art. 5 din acord. Contractele de împrumut vor fi astfel încheiate încât prima rată va deveni scadentă după 7 ani de la data plății relevante, iar rambursarea finală va fi scadentă după 10 ani de la data plății relevante.

ARTICOLUL 4

Diverse

Acest acord suplimentar de împrumut este parte a acordului și, în măsura în care este relevant, toți termenii și condițiile acordului, memorandumului și memorandumului suplimentar de înțelegere sunt aplicabile acestui acord suplimentar de împrumut și, în mod special, toate contractele legate de emisiunile de obligațiuni sau alte tranzacții financiare adecvate vor fi anexate acestui acord suplimentar de împrumut, vor constitui parte integrantă a acestuia și vor fi tratate ca și contracte de împrumut, după cum sunt definite în acord.

ARTICOLUL 5

Intrarea în vigoare

După semnare prezentul acord suplimentar de împrumut va intra în vigoare la data la care Împrumutătorul va fi primit notificarea oficială din partea Împrumutatului, atestând că toate cerințele constituționale și legale pentru intrarea în vigoare a acestui acord suplimentar de împrumut și pentru asumarea angajamentului valabil și irevocabil al Împrumutatului față de toate obligațiile ce decurg din acord vor fi fost îndeplinite.

Intrarea în vigoare a prezentului acord suplimentar de împrumut nu va fi mai târziu de data de 31 martie 2003. După această dată părțile la prezentul acord suplimentar de împrumut nu vor mai fi obligate prin acesta.

Următoarele anexe sunt atașate la prezentul acord suplimentar de împrumut și sunt parte integrantă a acestuia:

Anexa 1: Contractele de împrumut cu privire la finanțarea subtranșelor celei de-a doua tranșe, după semnarea lor, în conformitate cu art. 4 din acordul suplimentar de împrumut, vor fi anexate la prezentul acord.

Anexa 2: Memorandumul suplimentar de înțelegere

Prezentul acord suplimentar de împrumut trebuie semnat de fiecare parte în patru exemplare originale, redactate în limba engleză, fiecare dintre ele având valoare de original.

Încheiat la data de 11 noiembrie 2002.

ROMÂNIA
(în calitate de Împrumutat)
Mihai Nicolae Tănăsescu,
ministrul finanțelor publice

COMUNITATEA EUROPEANĂ
reprezentată de Comisia Comunității Europene
(în calitate de Împrumutător)
Pedro Solbes Mira,
membru al Comisiei Europene

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
(în calitate de Agent)
Mugur Isărescu,
guvernatorul Băncii Naționale a României

MEMORANDUM SUPPLEMENTAR DE ÎNȚELEGERE*)
între România și Comunitatea Europeană

1. La data de 8 noiembrie 1999 Consiliul Uniunii Europene (denumit în cele ce urmează *Consiliul*) a aprobat o nouă asistență macrofinanciară comunitară pentru România sub forma unei facilități de împrumut pe termen lung, în sumă de până la 200 milioane euro (Decizia Consiliului 99/732/CE).

Împrumutul comunitar a fost parte a unui pachet global de finanțare, mobilizat de Grupul celor 24, cu scopul de a completa necesitățile rămase de finanțare ale României, așa cum au fost identificate în contextul programului de stabilizare macroeconomică și reformă structurală sprijinit de Fondul Monetar Internațional (*F.M.I.*) printr-un Aranjament stand-by în valoare de 400 milioane DST, aprobat la 5 august 1999.

În urma semnării, la data de 27 ianuarie 2000, a memorandumului de înțelegere și a acordului de împrumut între autoritățile române și Comisia Comunității Europene (denumită în cele ce urmează *Comisia*), precum și a îndeplinirii condițiilor definite prin acestea, o primă tranșă în valoare de 100 milioane euro a fost eliberată în iunie 2000. Nici o altă tragere nu a mai avut loc datorită unor derapaje în implementarea programului încheiat cu F.M.I., în ceea ce privește reducerea arieratelor interne și respectarea plafonului privind fondul de salarii aferent sectorului public, precum și datorită întâzierilor determinate de alegerile din anul 2000.

2. În urma alegerilor parlamentare și prezidențiale de la sfârșitul anului 2000 Consiliul directorilor executivi al F.M.I. a aprobat la data de 31 octombrie 2001 un nou aranjament stand-by în sumă de 300 milioane DST, pe o perioadă de 18 luni, context în care autoritățile române au solicitat reînnoirea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii Europene.

Pe fondul acestor evoluții Consiliul a apreciat în concluziile sale din 22 ianuarie 2002 „progresul recent al României în stabilizarea macroeconomică și acordul la care s-a ajuns spre sfârșitul anului trecut, cu F.M.I., asupra unui program economic coerent, sprijinit printr-un nou credit stand-by” și a fost „informat cu privire la intenția Comisiei de a disponibiliza 100 milioane euro pentru România, în baza Deciziei Consiliului 99/732/CE din 8 noiembrie 1999, în două subtranșe, condiționate de implementarea satisfăcătoare a aranjamentului stand-by și de un progres corespunzător în procesul de ajustare structurală al țării”.

3. A doua tranșă a asistenței macrofinanciare comunitare se va ridica la 100 milioane euro, având o scadență maximă de 10 ani. În concordanță cu prevederile Deciziei Consiliului 99/732/CE și cu concluziile Consiliului din 22 ianuarie 2002, menționate mai sus, cea de-a doua tranșă a împrumutului va fi disponibilizată în două subtranșe. Prezentul memorandum suplimentar de înțelegere va fi adoptat ca parte integrantă a acordului suplimentar de împrumut, fiind semnat pentru a servi acestui împrumut.

4. Valoarea primei subtranșe va fi de 50 milioane euro. Valoarea celei de-a doua subtranșe va fi de 50 milioane euro și nu va fi eliberată înainte de cel puțin un trimestru după eliberarea primei subtranșe. Eliberarea fiecărei subtranșe va fi condiționată de evaluarea pozitivă de către Comisie a implementării Aranjamentului stand-by existent sau a oricărui alt aranjament ulterior între România și F.M.I., ca și a progreselor înregistrate în privința unui set de măsuri în domeniul reformei structurale. Criteriile macroeconomice și de ajustare structurală atașate prezentului împrumut se bazează pe programul de politică economică al autorităților române și sunt concordante cu acordurile încheiate cu F.M.I. și Banca Mondială.

5. Comisia Europeană va vărsa suma aferentă împrumutului la Banca Națională a României, care acționează în calitate de Agent al României. Suma aferentă împrumutului va fi utilizată în exclusivitate de Agent pentru întărirea rezervelor sale valutare sau pentru a satisface necesitățile globale de finanțare externă ale României, prin intermediul pieței valutare.

6. Criteriile cantitative de performanță macroeconomică aplicabile împrumutului, în conformitate cu prezentul memorandum suplimentar de înțelegere, vor fi identice cu cele prevăzute în Aranjamentul stand-by încheiat cu F.M.I. În mod corespunzător, înainte de eliberarea fiecărei subtranșe a împrumutului, Comisia, în colaborare cu autoritățile române și cu reprezentanții F.M.I. și prin consultări cu Comitetul Economic și Financiar, va verifica dacă criteriile cantitative stipulate în Aranjamentul stand-by au fost respectate sau dacă s-a ajuns la noi înțelegeri.

7. Înainte de eliberarea fiecărei subtranșe, Comisia va evalua, în cooperare cu autoritățile române și prin consultări cu Comitetul Economic și Financiar, progresele înregistrate în implementarea reformelor structurale. În cadrul acestei evaluări se va acorda o atenție specială progreselor realizate în ceea ce privește restructurarea societăților financiare și nefinanciare de stat și privatizarea lor printr-un proces corect și transparent, consolidarea disciplinei financiare și fiscale și îmbunătățirea mediului de afaceri. Cadrul de referință al acestei evaluări este explicat în anexa I la prezentul memorandum suplimentar de înțelegere.

8. Autoritățile române se angajează să îndeplinească la timp și în întregime toate obligațiile existente și viitoare, care decurg din împrumuturile comunitare.

9. Pe perioada aferentă celei de-a doua tranșe România va rămâne în consultări strânse cu Comisia și se angajează să transmită toate informațiile referitoare la evoluțiile și politicile economice, ori de câte ori Comisia va solicita acest lucru. În mod specific, pentru a permite monitorizarea implementării corespunzătoare a prezentului memorandum suplimentar de înțelegere și pe baza unei solicitări a serviciilor Comisiei, Guvernul României va furniza informații cu privire la progresul înregistrat în implementarea Aranjamentului stand-by încheiat cu F.M.I. și a împrumutului pentru ajustarea sectorului public ce urmează să se încheie cu Banca Mondială, precum și la situația economică și financiară a țării. În acest ultim caz Guvernul României va transmite serviciilor Comisiei indicatorii prezenți în anexa II la prezentul memorandum suplimentar de înțelegere.

10. Anexele sunt parte integrantă a prezentului memorandum suplimentar de înțelegere.

11. Toate notificările în legătură cu prezentul memorandum suplimentar de înțelegere vor fi valabile dacă vor fi trimise către:

Pentru CE:
 Comisia Europeană
 Direcția Generală pentru Afaceri Economice și Financiare

200 Rue de la Loi,
 B-1049 Bruxelles, Belgia
 Fax: 32-2-299 61 51

Pentru România:
 Ministerul Finanțelor Publice
 Direcția generală a finanțelor publice externe
 Str. Apolodor nr. 17,
 București, România
 Fax: 40-21-312 67 92

*) Traducere.

Pentru Banca Națională a României:
Banca Națională a României
Direcția de integrare europeană și relații externe
Str. Lipscani nr. 25,

București, România
Fax: 40-21-312 71 94
Încheiat la 11 noiembrie 2002, în patru exemplare originale, redactate în limba engleză.

ROMÂNIA
(în calitate de Împrumutat)
Mihai Nicolae Tănăsescu,
ministrul finanțelor publice

COMUNITATEA EUROPEANĂ
reprezentată de Comisia Comunității Europene
(în calitate de Împrumutător)
Pedro Solbes Mira,
membru al Comisiei Europene

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
(în calitate de Agent)
Mugur Isărescu,
guvernatorul Băncii Naționale a României

ANEXA I

CRITERII DE REFORMĂ STRUCTURALĂ

Prima subtranză

1. **Restructurare și privatizare**

Anunțarea licitațiilor de privatizare pentru două societăți distribuitoare de energie electrică

Preselectarea investitorilor și lansarea anunțului oficial pentru primirea de oferte ferme de privatizare a Băncii Comerciale Române.

2. **Disciplina fiscală și financiară**

Adoptarea și implementarea unei legi privind conversia contractelor civile în contracte de muncă part-time, în vederea extinderii bazei de aplicare a contribuțiilor de asigurări sociale

Prezentarea la Parlament a unei legi care să prevadă unificarea colectării, auditului și executării contribuțiilor la fondul de sănătate, șomaj și pensii.

3. **Mediul de afaceri**

Progrese în direcția reducerii întârzierilor în rambursarea T.V.A., în special prin aprobarea criteriilor de selectare a societăților pentru care controalele ex-ante obligatorii vor fi înlocuite cu controale ex-post.

A doua subtranză

4. **Restructurare și privatizare**

Anunțarea licitațiilor de privatizare pentru cele două societăți distribuitoare de gaze naturale și avansarea procedurilor de privatizare pentru alte două societăți distribuitoare de energie electrică

Vânzarea societăților menționate în anexa III, care se aflau în proces de privatizare conform programului RICOP; pentru cele pentru care privatizarea nu este posibilă, începerea închiderii prin vânzarea activelor sau declanșarea procedurilor legale de lichidare

Semnarea contractului pentru privatizarea capitalului social deținut de stat la Banca Comercială Română.

Implementarea planului de restructurare a C.E.C., conform graficului acestuia, în vederea eliminării garanției acoperitoare a depozitelor sale.

5. **Disciplina fiscală și financiară**

Implementarea unei creșteri substanțiale a cotei reduse de impozit pe profitul aferent activității de export, de la 6 procente la cel puțin 12,5 procente

Stabilirea și începerea funcționării efective a unei direcții pentru contribuabilii mari în zona Bucureștiului

Aprobarea unei legi care să prevadă unificarea colectării, auditării și executării contribuțiilor la fondul de sănătate, șomaj și pensii

Adoptarea unui plan pentru îmbunătățirea legislației și procedurilor privind falimentul, împreună cu un grafic de implementare

6. **Mediul de afaceri**

Progres efectiv în reducerea întârzierilor în rambursările de T.V.A., în special prin trecerea la controale ex-post pentru societățile eligibile și aprobarea prevederilor legale pentru plata obligatorie de dobânzi la rambursările de T.V.A. întârziate.

Implementarea, conform graficului, a programului Guvernului, în vederea eliminării barierelor administrative pentru mediul de afaceri

Prevedere generală

În plus, Guvernul României se angajează să nu apeleze la nici o finanțare directă a sectorului public de către Banca Centrală, până la aprobarea modificărilor legislative planificate, ce urmează a alinia legislația română la acquisul comunitar în acest domeniu.

ANEXA II

LISTA

cuprinzând indicatorii economici pentru monitorizare

Următorii indicatori lunari vor fi raportați serviciilor Comisiei ori de câte ori vor fi solicitați:

- Inflația în prețurile de consum
- Producția industrială
- Șomajul (număr de șomeri și rata șomajului)
- Salariile lunare nominale, brute și nete
- Cursul valutar nominal (leu/dolar S.U.A. și leu/euro)
- Cursul valutar real (deflatat cu IPC, IPP și CUM)

- Exporturile (FOB) și importurile (FOB și CIF)
- Execuția bugetului general consolidat (venituri, cheltuieli și finanțare, conform raportărilor către F.M.I.)
- Bilanțul Băncii Naționale a României
- Bilanțul agregat al băncilor comerciale
- Soldul contului curent
- Numărul lunar al operațiunilor de privatizare (defalcat pe întreprinderi mici, mijlocii și mari).

Următorii indicatori trimestriali vor fi raportați serviciilor Comisiei ori de câte ori vor fi solicitați:

- Îndeplinirea criteriilor de performanță cantitativă în cadrul programului convenit cu F.M.I.
- PIB
- Producția și valoarea adăugată pe sectoare

Prezenții indicatori vor fi transmiși în format electronic și/sau pe suport hârtie Direcției Generale pentru Afaceri Economice și Financiare din cadrul Comisiei, la următoarele adrese:

Versiunea pe suport hârtie:
 Direcția Generală pentru Afaceri Economice și Financiare
 c/o Alexandra Cas Granje
 200 Rue de la Loi,
 B-1049 Bruxelles, Belgia
 Fax: 32-2-299 61 51
Versiunea electronică:
 alexandra.cas-granje@cec.eu.int
 elarg.roumanie@cec.eu.int
 riccardo.maggi@cec.eu.int

ANEXA III

LISTA

cuprinzând societățile la care se face referire în paragraful „Restructurare și privatizare“ pentru tragerea celei de-a doua subtranche

• Chimcomplex, Bacău	• Cost, Dâmbovița	• Romvag, Olt
• Fortus, Iași	• Electroturis, Teleorman	• Corapet, Olt
• Nicolina, Iași	• Mat, Dolj	• Brafor, Brașov
• Moldosin, Vaslui	• Biosin, Dolj	• Tractorul, Brașov
• Terom, Iași	• Alprom, Olt	• Rulmentul, Brașov
• Carom, Bacău	• USG, Vâlcea	• Subansamble Auto, Covasna
• Celhart Donaris, Brăila	• Electroputere, Dolj	• Viromet, Brașov
• Aro, Argeș	• Alro, Olt	

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 26 și 27 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației

Art. 1. — (1) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, având rolul de a realiza politica Guvernului în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale.

(2) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației are sediul în municipiul București, Bd. Libertății nr. 14, sectorul 5.

Art. 2. — Pentru a realiza politica Guvernului în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației îndeplinește următoarele funcții:

a) *funcția de strategie*, prin care se definesc obiectivele strategice și tactice ale sectorului, asigurând planificarea, elaborarea și implementarea politicilor în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale, precum și monitorizarea, evaluarea și controlul realizării acestor politici;

b) *funcția de reglementare*, prin care se asigură participarea la elaborarea cadrului normativ și instituțional necesar pentru organizarea și funcționarea activităților din domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale, precum și implementarea cadrului normativ, metodologic și

a procedurilor funcționale, operaționale și financiare, prin care se realizează politicile în domeniu, urmărirea și controlul respectării acestora;

c) *funcția de administrare*, prin care se asigură administrarea și gestionarea patrimoniului său în mod eficient și cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare, administrarea și gestionarea acțiunilor la societățile comerciale la care Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației îndeplinește atribuțiile pe care statul român le are în calitate de acționar, precum și administrarea și gestionarea eficientă a spectrului de frecvențe, a pozițiilor orbitale atribuite României și a altor bunuri proprietate publică din domeniul său de activitate;

d) *funcția de reprezentare*, prin care se asigură reprezentarea pe plan intern și extern, în calitate de organ de specialitate al administrației publice centrale în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale;

e) *funcția de autoritate de stat*, prin care se asigură urmărirea și controlul aplicării și respectării reglementărilor în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale, precum și aplicarea unitară și respectarea reglementărilor legale de către instituțiile și societățile comerciale care își desfășoară activitatea în subordinea sau în coordonarea sa.

Art. 3. — (1) În realizarea rolului său Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației îndeplinește următoarele atribuții principale:

1. definirea politicii și strategiei sectoriale în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale;

2. elaborarea obiectivelor strategice și tactice ale acestor sectoare și a planului de acțiuni pentru implementarea acestor obiective;

3. monitorizarea realizării programului de acțiuni și prezentarea către Guvern a rapoartelor periodice privind stadiul de realizare a obiectivelor prevăzute în strategiile sectoriale în domeniu;

4. elaborarea și implementarea politicilor și strategiei sectoriale de integrare în structurile Uniunii Europene;

5. asigurarea cadrului legislativ și instituțional necesar pentru liberalizarea completă a piețelor de comunicații electronice și servicii poștale și armonizarea legislației naționale cu cea a Uniunii Europene în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale;

6. promovarea concurenței în toate segmentele piețelor de comunicații electronice, servicii poștale, tehnologia informației și servicii ale societății informaționale;

7. asigurarea condițiilor de exercitare a dreptului cetățenilor României de a avea acces la serviciul universal, astfel cum acesta este prevăzut de legislația specială, atât în domeniul comunicațiilor electronice, cât și în domeniul serviciilor poștale;

8. protecția drepturilor și intereselor utilizatorilor, inclusiv prin luarea tuturor măsurilor necesare pentru ca utilizatorii să obțină un maxim de beneficii în condițiile unei piețe concurențiale, în ceea ce privește diversitatea ofertei, tarifele și calitatea serviciilor;

9. promovarea intereselor specifice ale utilizatorilor cu handicap și ale celor cu nevoi sociale speciale;

10. protecția drepturilor persoanelor, în special a dreptului la viață privată, cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal;

11. asigurarea integrității și securității rețelelor publice de comunicații electronice;

12. încurajarea investițiilor eficiente în infrastructură, promovarea și stimularea cercetării, dezvoltării, inovației și transferului de tehnologii în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale;

13. elaborarea politicii și strategiei de restructurare, privatizare și de atragere a investițiilor în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale;

14. inițierea și coordonarea procesului de privatizare a societăților la care îndeplinește atribuțiile pe care statul român le are în calitate de acționar;

15. inițierea, conducerea, finanțarea, monitorizarea și implementarea de programe și proiecte proprii în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale, atribuirea conducerii programelor și proiectelor, în conformitate cu reglementările în vigoare;

16. asigurarea finanțării pentru dezvoltarea coerentă a infrastructurii informaționale naționale a administrației publice centrale;

17. coordonarea politicilor privind realizarea rețelelor publice de calculatoare, cu respectarea normelor recomandate de Uniunea Europeană;

18. înființarea și dezvoltarea de parcuri științifice și tehnologice, centre de inovare și incubatoare de afaceri, de transfer tehnologic și altele asemenea;

19. prognozarea, planificarea și programarea în proiectul de buget propriu a resurselor financiare necesare în vederea realizării politicilor în domeniul său de competență;

20. coordonarea derulării programelor de asistență financiară de la Uniunea Europeană în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale, potrivit obiectului acestora;

21. coordonarea aplicării acordurilor internaționale în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale;

22. acordarea licențelor de utilizare a frecvențelor radio-electrice, stabilirea și încasarea taxelor de licență în conformitate cu legislația în vigoare și în concordanță cu costurile administrative aferente emiterii, managementului și controlului aplicării licențelor;

23. asigurarea gestionării și utilizării eficiente a spectrului de frecvențe radioelectrice și a pozițiilor orbitale atribuite României;

24. elaborarea principiilor de politică tarifară în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale;

25. publicarea standardelor și specificațiilor tehnice emise de Uniunea Europeană în domeniul său de competență;

26. inițierea și elaborarea de proiecte de acte normative în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale și supunerea lor spre aprobare Guvernului;

27. promovarea, propunerea și supunerea spre aprobare Guvernului a măsurilor necesare în vederea creării și dezvoltării cadrului instituțional în aceste domenii;

28. avizarea proiectelor de acte normative care conțin prevederi cu incidență în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale;

29. supunerea spre aprobare Guvernului a cadrului legislativ pentru stimularea dezvoltării sectorului privat al industriei de produse și servicii în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale;

30. inițierea elaborării de standarde naționale în acord cu cerințele naționale și cu standardele internaționale în domeniu, propunerea spre adoptare a standardelor internaționale ca standarde naționale și adoptarea de reglementări tehnice care să declare obligatorie aplicarea standardelor, pe întreg teritoriul național, pe plan zonal sau pe plan local, în domeniul utilizării frecvențelor radioelectrice, în domeniul echipamentelor de comunicații electronice și al compatibilității electromagnetice, al tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale;

31. analiza evoluției fenomenelor din domeniul său de activitate prin definirea, monitorizarea și evaluarea de indicatori specifici și scheme de analiză;

32. reglementarea comerțului electronic și a semnăturii electronice și promovarea accesului la Internet;

33. elaborarea reglementărilor necesare în vederea asigurării protecției mediului în domeniul comunicațiilor electronice și a utilizării frecvențelor;

34. planificarea, alocarea, monitorizarea și evaluarea utilizării de resurse pentru implementarea politicilor în domeniu;

35. comunicarea cu celelalte structuri ale administrației publice, cu societatea civilă și cu cetățenii, precum și cu furnizorii de produse și servicii în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale;

36. medierea și soluționarea litigiilor dintre furnizorii de servicii în domeniul tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor pe piețele acestor servicii;

37. armonizarea politicii proprii cu cele din domeniul industriei, comerțului, educației, precum și din alte domenii, în conformitate cu Programul de guvernare;

38. promovarea sistemului educațional bazat pe tehnologia informației, în colaborare cu Ministerul Educației și Cercetării;

39. promovarea și susținerea dezvoltării biotehnologiilor;

40. stimularea și monitorizarea participării României la programe și proiecte internaționale, comunitare și bilaterale în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale;

41. asigurarea reprezentării în instituții și organizații internaționale din domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale, susținând în cadrul acestora politica și strategia în domeniu, aprobate de Guvernul României;

42. colaborarea cu instituții și organizații naționale și internaționale din domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale, dezvoltarea și stimularea relațiilor cu acestea;

43. susținerea participării României la târguri, expoziții și alte asemenea manifestări internaționale în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale;

44. publicarea de rapoarte, studii și altele asemenea în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale, realizarea de studii, analize, monitorizări și alte activități în aceste domenii pentru evaluarea și controlul conducerii programelor și proiectelor; organizarea de seminarii și mese rotunde, acțiuni promoționale de imagine, informare și de conștientizare a publicului, putând contracta în aceste scopuri servicii de consultanță, expertiză, asistență tehnică și altele asemenea, în conformitate cu reglementările legale în vigoare;

45. promovarea convergenței media și a neutralității tehnologice, asigurând corelarea legislației în domeniul comunicațiilor electronice, al audiovizualului și al drepturilor de proprietate intelectuală;

46. exercitarea atribuțiilor ce îi revin, potrivit legii, ca organ al administrației publice centrale, sub a cărui autoritate directă funcționează unități aflate în subordine sau în coordonare;

47. urmărirea și controlul aplicării prevederilor cuprinse în actele normative în vigoare, în acordurile internaționale în domeniul comunicațiilor electronice, serviciilor poștale, tehnologiei informației și al serviciilor societății informaționale, luând măsuri pentru prevenirea, înlăturarea și sancționarea nerespectării acestor prevederi, potrivit competenței recunoscute de acestea.

(2) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației îndeplinește și alte atribuții prevăzute de actele normative în vigoare, precum și însărcinări date de primul-ministru.

Art. 4. — (1) În exercitarea atribuțiilor sale Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației colaborează cu celelalte ministere și autorități ale administrației publice centrale, cu autoritățile administrației publice locale, cu alte instituții publice, precum și cu persoane fizice și juridice.

(2) În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației are dreptul să solicite informații de la ministere, de la celelalte autorități ale administrației publice centrale sau locale, precum și de la instituții publice.

CAPITOLUL II

Conducerea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației

Art. 5. — (1) Conducerea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației se exercită de către ministru.

(2) Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației reprezintă ministerul în raporturile cu celelalte autorități publice, cu persoanele juridice și fizice din țară și din străinătate, precum și în justiție.

(3) Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației răspunde de întreaga activitate a ministerului în fața Guvernului, iar în calitate de membru al Guvernului, în fața Parlamentului.

(4) Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației îndeplinește, în domeniul de activitate al ministerului, atribuțiile generale prevăzute la art. 53 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, precum și orice alte atribuții specifice stabilite prin acte normative în vigoare.

(5) Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației este ordonator principal de credite.

(6) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației emite ordine și instrucțiuni, în condițiile legii.

(7) În activitatea de conducere a ministerului, ministrul este ajutat de 3 secretari de stat.

(8) Atribuțiile secretarilor de stat se stabilesc prin ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației.

(9) Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației poate delega secretarilor de stat unele dintre competențele sale, în condițiile legii.

Art. 6. — (1) Pe lângă ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației funcționează, ca organ consultativ, Colegiul ministerului. Componenta și regulamentul de funcționare ale Colegiului ministerului se aprobă prin ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației.

(2) Presedintele Colegiului ministerului este ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației. În lipsa acestuia atribuțiile președintelui se exercită de secretarul de stat desemnat în acest sens.

(3) Colegiul ministerului se întrunește, de regulă, trimestrial sau ori de câte ori este nevoie, la cererea ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației, pentru dezbaterile unor probleme privind activitatea ministerului.

Art. 7. — (1) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației are un secretar general, funcționar public de carieră, numit prin concurs sau examen pe criterii de profesionalism, potrivit legii.

(2) Secretarul general asigură stabilitatea funcționării Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, continuitatea conducerii și realizarea legăturilor funcționale dintre structurile ministerului.

Art. 8. — (1) Secretarul general îndeplinește atribuțiile și responsabilitățile prevăzute la art. 49 alin. (2) din Legea nr. 90/2001.

(2) Secretarul general al ministerului îndeplinește și alte însărcinări stabilite de ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației sau prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare a ministerului.

CAPITOLUL III

Structura organizatorică a Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației

Art. 9. — (1) Structura organizatorică a Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației este prevăzută în anexa nr. 1. În cadrul acesteia, prin ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației, se pot organiza servicii, birouri și colective temporare de lucru.

(2) În structura Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației se organizează și funcționează, potrivit legii, cabinetul demnitarului, cu personal propriu, căruia nu i se aplică prevederile Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Atribuțiile, sarcinile și răspunderile personalului din aparatul propriu al Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației se stabilesc, în conformitate cu structura organizatorică prevăzută în anexa nr. 1, prin regulamentul de organizare și funcționare a ministerului, aprobat prin ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației.

Art. 10. — (1) Structura posturilor pe compartimente, încadrarea personalului, modificarea, suspendarea sau încetarea raporturilor de serviciu ori, după caz, a raporturilor de muncă se aprobă prin ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației.

(2) Numărul maxim de posturi este de 70, exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetelor acestora.

(3) Personalul necesar desfășurării activităților Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației se numește sau se angajează, după caz, cu respectarea dispozițiilor legale, în limita numărului maxim de posturi aprobat, ținându-se seama de competența profesională, de

nivelul de pregătire, studiile de specialitate și vechimea în specialitate.

Art. 11. — (1) În condițiile legii și în limita numărului maxim de posturi, se organizează și funcționează în structura Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației unități de management al proiectului, denumite în continuare *UMP*, conduse de câte un director de proiect, în vederea asigurării unui cadru unitar pentru managementul proiectelor finanțate prin împrumuturi externe.

(2) Structura organizatorică, numărul de personal și regulamentul de organizare și funcționare ale *UMP* vor fi stabilite prin ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației.

(3) Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației numește personalul *UMP* și stabilește competențele directorului de proiect.

Art. 12. — Stabilirea numărului maxim de autoturisme și a consumului lunar de carburanți se face potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 13. — Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației are în coordonare directă Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică — ICI București și Institutul Național de Studii și Cercetări pentru Comunicații — I.N.S.C.C. București și are în subordonare Inspectoratul General pentru Comunicații și Tehnologia Informației — I.G.C.T.I., instituții prevăzute în anexele nr. 2 și 3.

Art. 14. — Unitățile la care Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației îndeplinește atribuțiile pe care statul român le are în calitate de acționar sunt prevăzute în anexa nr. 4.

Art. 15. — Anexele nr. 1–4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 16. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 20/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 10 ianuarie 2001.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,

Dan Nica

Ministrul administrației publice,

Octav Cozmăncă

Ministrul muncii și solidarității sociale,

Marian Sârbu

Ministrul finanțelor publice,

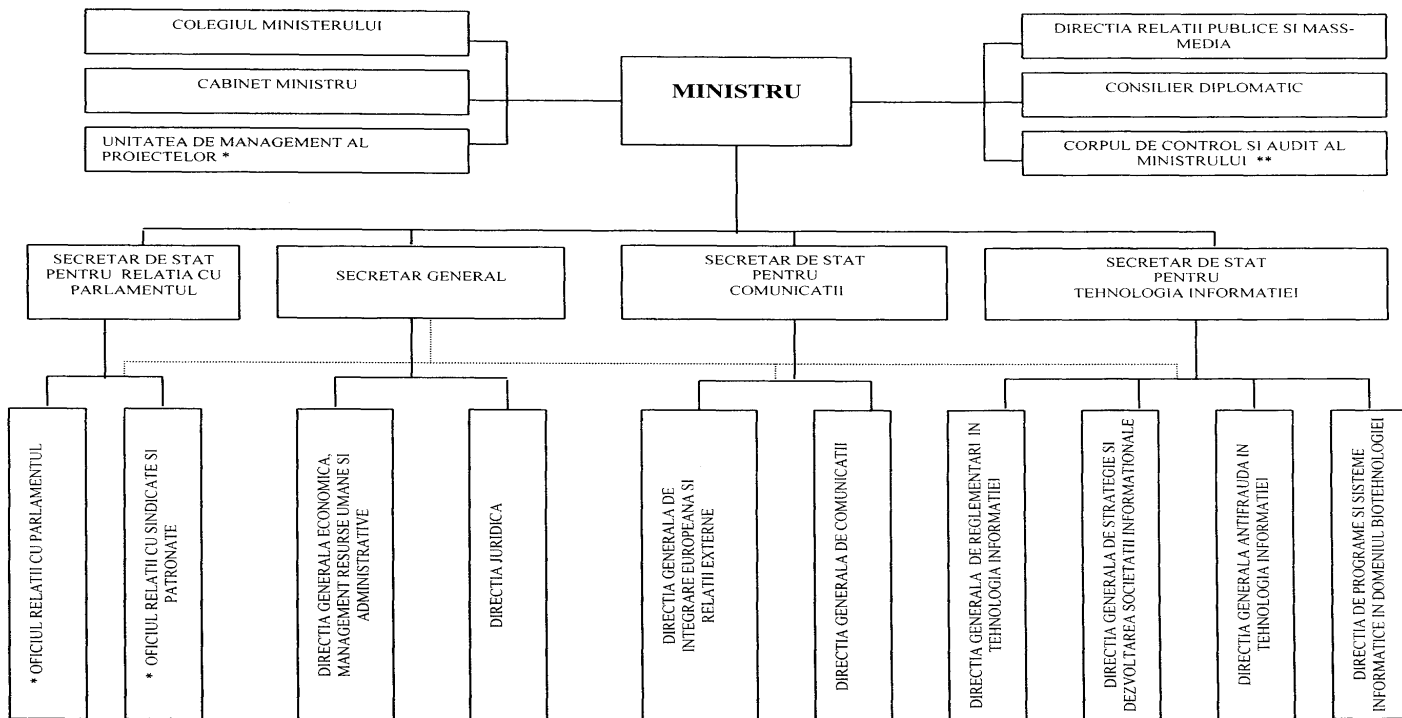
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 27 noiembrie 2002.
Nr. 1.337.

ANEXA Nr. 1¹⁾

Numărul maxim de posturi = 70 (exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetelor acestora)

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației

¹⁾ Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

*) — la nivel de direcție

***) — la nivel de direcție generală

ANEXA Nr. 2

UNITĂȚILE

care funcționează în coordonarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației

Nr. crt.	Denumirea unității
1.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică — ICI București
2.	Institutul Național de Studii și Cercetări pentru Comunicații — I.N.S.C.C. București

ANEXA Nr. 3

UNITĂȚILE

care funcționează în subordinea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației

Nr. crt.	Denumirea unității
1.	Inspectoratul General pentru Comunicații și Tehnologia Informației — I.G.C.T.I.

ANEXA Nr. 4

UNITĂȚILE

la care Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației îndeplinește atribuțiile pe care statul român le are în calitate de acționar

Nr. crt.	Denumirea unității
1.	Compania Națională „Poșta Română” — S.A.
2.	Societatea Națională de Radiocomunicații — S.A.
3.	Societatea Națională de Telecomunicații „Romtelecom” — S.A.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 15/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii și Cooperație

În temeiul art. 107 din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 15/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii și Cooperație, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 13 din 10 ianuarie 2001, se modifică după cum urmează:

1. Litera j) a alineatului (1) al articolului 4 va avea următorul cuprins:

„j) reprezintă Guvernul României în relația cu Uniunea Europeană și cu alte organizații internaționale, pentru elaborarea de politici și programe privind întreprinderile mici și mijlocii și organizațiile cooperatiste, scop în care:

— colaborează la elaborarea Planului național de aderare a României la Uniunea Europeană, a altor programe care vizează pregătirea pentru aderare și urmărește transpunerea acestora în practică pentru domeniile de activitate ale ministerului;

— stabilește, în concordanță cu Programul de guvernare, prioritățile de dezvoltare în domeniile de activitate ale ministerului, pe baza cărora se vor elabora propuneri de proiecte și programe de finanțare din fondurile alocate de la bugetul de stat;

— face propuneri pentru armonizarea actelor normative din domeniul întreprinderilor mici și mijlocii și liberei circulații a serviciilor cu impact asupra domeniului de activitate al ministerului, precum și în alte domenii cu impact asupra sectorului;

— participă la elaborarea instrumentelor de monitorizare a programelor de dezvoltare a sectorului întreprinderilor mici și mijlocii;

— participă la fundamentarea asistenței de aderare în domeniul său de activitate și la monitorizarea utilizării acesteia;

— informează Ministerul Integrării Europene asupra derulării obiectivelor de integrare din domeniul său de activitate, prezentând informații, date și alte lucrări solicitate;

— participă la procesul de negociere și la monitorizarea angajamentelor asumate în acest proces atât în calitate de integrator, cât și ca participant în cadrul delegațiilor sectoriale unde este nominalizat;”

2. Alineatul (2) al articolului 6 va avea următorul cuprins:

„(2) Pe lângă ministru funcționează, ca organ consultativ, Colegiul ministerului. Componenta și regulamentul de funcționare ale Colegiului ministerului se aprobă prin ordin al ministrului pentru întreprinderile mici și mijlocii și cooperatie.”

3. Alineatul (2) al articolului 9 va avea următorul cuprins:

„(2) Numărul maxim de posturi la Ministerul pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii și Cooperatie este de 90, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului.”

4. Anexa nr. 1 „Structura organizatorică a Ministerului pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii și Cooperatie” se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — Prevederile art. I pct. 3 se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2003.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 15/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii și Cooperatie, cu modificările aduse prin prezenta hotărâre, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

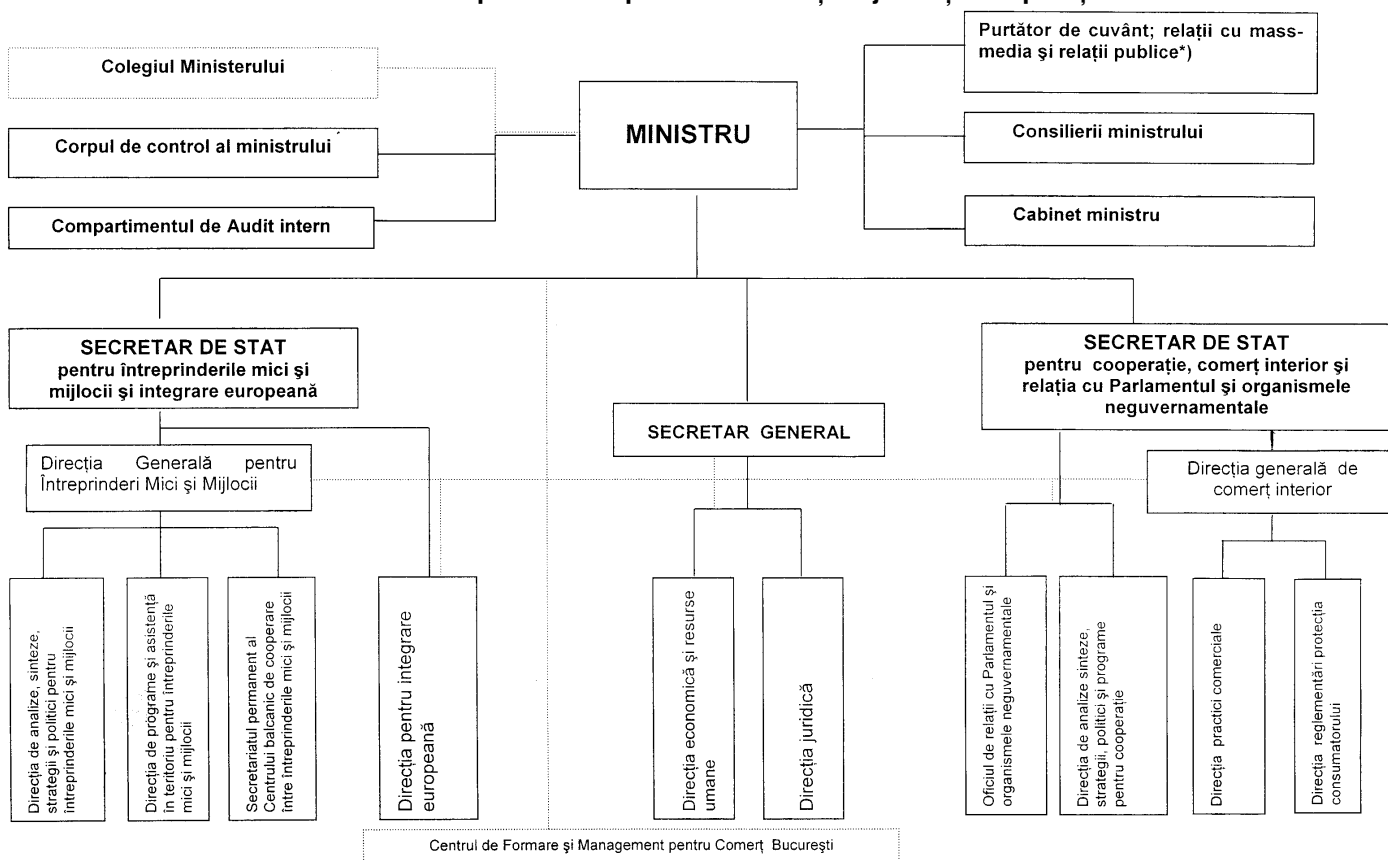
Contrasemnează:
Ministrul pentru întreprinderile mici și mijlocii și cooperatie,
Silvia Ciornei
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 27 noiembrie 2002.
Nr. 1.338.

ANEXĂ 1)

Numărul maxim de posturi = 90 (exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului)

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Ministerului pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii și Cooperatie**

1) Anexa este reprodusă în facsimil.

*) Se organizează la nivel de direcție.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL MUNCII ȘI SOLIDARITĂȚII SOCIALE
Nr. 508 din 20 noiembrie 2002

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII ȘI FAMILIEI
Nr. 933 din 25 noiembrie 2002

ORDIN

privind aprobarea Normelor generale de protecție a muncii

Având în vedere prevederile art. 5 alin. (1) și ale art. 6 alin. (1) din Legea protecției muncii nr. 90/1996, republicată, în temeiul art. 7 și al art. 14 lit. D pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 4/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, cu modificările ulterioare, și ale art. 3 pct. 28 din Hotărârea Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările ulterioare,

văzând Referatul comun de aprobare nr. 1.882 din 3 octombrie 2002 al Direcției securității și sănătății în muncă din cadrul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și nr. DB 11.602 din 21 octombrie 2002 al Direcției generale de sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății și Familiei,

ministrul muncii și solidarității sociale și ministrul sănătății și familiei emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele generale de protecție a muncii, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Normele prevăzute la art. 1 intră în vigoare de la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Începând cu aceeași dată se abrogă: Normele generale de protecție a muncii, aprobate prin Ordinul ministrului muncii și protecției sociale și al ministrului sănătății nr. 578/DB 5.840/1996, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 16 decembrie 1996; Ordinul ministrului sănătății nr. 1.957/1995 privind aprobarea Normelor de medicina muncii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 bis din 26 martie 1996;

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu

Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 761/2001 pentru aprobarea Metodologiei privind examenul medical la angajarea în muncă, examenul medical de adaptare, controlul medical periodic și examenul medical la reluarea muncii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 27 decembrie 2001; Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 615/2001 privind organizarea serviciilor de medicina muncii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 3 octombrie 2001.

Art. 3. — Normele generale de protecție a muncii sunt obligatorii pentru toate activitățile din economia națională și se difuzează celor interesați prin Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Muncii — I.N.C.D.P.M. București.

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartos

ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

CONSILIUL NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

DECIZIE

privind difuzarea operelor audiovizuale românești

Având în vedere dubla calitate a Consiliului Național al Audiovizualului, de garant al interesului public și de unică autoritate de reglementare în domeniul programelor audiovizuale, în concordanță cu obligația sa de a proteja cultura și limba română, cultura și limba minorităților naționale, în scopul armonizării legislației românești cu legislația comunitară, în temeiul art. 22 alin. (2) și al art. 25 din Legea audiovizualului nr. 504/2002,

membrii Consiliului Național al Audiovizualului adoptă următoarea decizie:

Art. 1. — (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2004 radiodifuzorii aflați în jurisdicția României vor rezerva o proporție de cel puțin 30% din timpul de difuzare al fiecărui serviciu de programe de televiziune operelor audiovizuale românești.

(2) Proporția de 30% va fi realizată progresiv, până la data precizată la alin. (1), în funcție de responsabilitățile educaționale, culturale și de divertisment ale radiodifuzorului față de publicul său.

(3) În calculul timpului acordat operelor românești nu va fi inclus timpul consacrat informațiilor, manifestărilor sportive, jocurilor, publicității, precum și serviciilor de teletext și tele-shopping.

Art. 2. — (1) În sensul prezentei decizii, sunt considerate *opere românești*:

a) operele originare din România, realizate de autori și lucrători rezidenți în România;

b) operele originare din alte state, realizate în baza unor tratate bilaterale de coproducție, dacă coproducătorii din România furnizează un procent majoritar din totalul costurilor

producției, iar aceasta nu este controlată de unul sau mai mulți producători stabiliți în afara României.

(2) Operele care nu sunt considerate opere românești în sensul alin. (1), dar care sunt realizate în principal de către autori și lucrători rezidenți în România vor fi considerate opere românești într-un procent corespunzător procentului contribuției coproducătorilor din România la totalul costurilor de producție.

Art. 3. — Începând cu data de 1 ianuarie 2003 radiodifuzorii vor prezenta trimestrial Consiliului Național al Audiovizualului un raport cuprinzând operele românești difuzate în trimestrul anterior, în cadrul fiecărui serviciu de programe, și procentul din timpul de difuzare consacrat acestora.

Art. 4. — (1) Prevederile art. 1—3 nu se aplică serviciilor de programe destinate unei audiențe locale, asigurate de radiodifuzorii care nu fac parte dintr-o rețea națională.

Art. 5. — Încălcarea de către radiodifuzorii a prevederilor prezentei decizii se sancționează în conformitate cu art. 91 din Legea audiovizualului nr. 504/2002.

p. Președintele Consiliului Național al Audiovizualului,
Attila Gasparik

București, 12 noiembrie 2002.
Nr. 130.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro